

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE BALIES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE GENT**

buitengewone openbare zitting 13 juli 2011

2° Kamer

Inzake TAG-169 – S. ...

Van meester X, balie ..., advocaat te ...

Wordt de hiernavolgende **beslissing** uitgesproken:

I. PROCEDURE

Mr. X werd door de Voorzitter van deze Tuchtraad uitgenodigd bij aangetekende brief van 16/05/2011 om te verschijnen op de zitting van 08/06/2011.

Mr. X verschijnt op de zitting van 08/06/2011 in persoon, bijgestaan door Mr. V, advocaat aan de balie te Brussel.

De zaak wordt behandeld in openbare zitting.

Mr. ..., pro-stafhouder aan de Balie te ... aan wie de onderzoeksbevoegdheid overeenkomstig artikel 458, §1, tweede lid Ger.W. door de Stafhouder te ... werd gedelegeerd bij beslissing van 01/09/2010, brengt verslag uit.

De procedure werd overeenkomstig art. 457 bis Ger.W. in het Nederlands gevoerd.

De Tuchtraad heeft met gesloten deuren beraadslaagd.

II. TOELAATBAARHEID VAN DE TUCHTVERVOLGING

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft Mr. X, op verzoek van de Stafhouder te ..., bij een ter post aangetekende brief dd. 16/05/2011 opgeroepen om voor de Tuchtraad te verschijnen op de zitting van 08/06/2011.

De oproeping vermeldt de volgende feiten die van Mr. X te laste worden gelegd:

1.

In de zaak "bvba S./V. E." tegenover het faillissement van de bvba S. (curator mr. P) aan eigen berechting te hebben gedaan ter invordering van de u toekomende staat van ereloon en kosten.

2.

Een samenwerkingsverband te hebben opgericht met mr. G zonder de vormen en de voorwaarden van het OVB-reglement inzake de samenwerkingsverbanden te hebben in acht genomen.

3.

Voor het vredegerecht 2° kanton ... een procedure te hebben opgestart tegen uw cliënt M om terugvordering te eisen van een door u, zonder dat u hiertoe mandaat had of dat hiervoor een aanleiding of reden bestond, voorgeschoten afkorting in een zaak die u eerder voor die cliënt behandeld had.

4.

In de zaak "X/M" voor het vredegerecht 2° kanton ... mr. G als raadsman van het "onregelmatig samenwerkingsverband" te hebben laten optreden, wat het reglement op de samenwerkingsverbanden precies verbiedt.

5.

In de zaak van uw cliënt "A. bvba tegen B. bvba" noodzakelijke, minstens nuttige informatie, tegenover de stafhouder verzwegen te hebben naar aanleiding van raadgeving/advies die u hem bij brief van 27.11.2009 vroeg toen de zaak een voor u onverkwikkelijke wending dreigde aan te nemen, inzonderheid doch niet uitsluitend verzwegen te hebben dat u op verzoek van uw cliënte reeds begin oktober 2009 een burgerlijke procedure had opgestart en dat er over de zaak een strafrechtelijk onderzoek bezig was.

6.

In de zaak "A. bvba tegen B. bvba" goederen van uw cliënte te hebben in ontvangst genomen en ze in uw bezit te hebben gehouden nadat door ingebrekestelling vanwege de raadsman van B. duidelijk was geworden dat deze goederen mogelijkwijze "verdacht" waren, minstens konden zijn.

7.

In de zaak "A. bvba tegen B. bvba" u niet spontaan als raadsman van A. bvba te hebben teruggetrokken, terwijl u wist, minstens behoorde te weten, dat uw onafhankelijkheid volledig in het gedrang kwam door het feit dat de mogelijke verdachte goederen in uw bezit waren.

8.

In de zaak "A. bvba tegen B. bvba" na bevel vanwege de stafhouder om u uit het dossier terug te trekken, de verdachte goederen op 27.01.2010 zonder enige aanleiding noch reden, laat staan hierover enige verantwoording te kunnen geven, en tevens met groot misbaar, op het secretariaat van de balie te hebben gedeponerd, in plaats van, zoals het had gehoord, ze reeds geruime tijd ter beschikking te stellen of te houden van de gerechtelijke overheden.

9.

Geen gevolg te hebben gegeven aan het schriftelijk verzoek (bevel) van de stafhouder van 28.01.2010 om de voormelde verdachte goederen dadelijk te komen terughalen op het secretariaat van de balie en deze ter beschikking te stellen van de gerechtelijke overheden.

10.

In de zaak "S/Q" geen gevolg te hebben gegeven aan het verzoek van de stafhouder om een kopie van de afrekeningsbrief aan de cliënt te laten worden, minstens, voor zover dergelijke brief niet werd opgemaakt, nagelaten te hebben om een afrekeningsbrief aan de cliënt te sturen.

11.

In de zaak "nv H./Z.." op onrechtmatige wijze 40.000,00 EUR ontvangen derdengelden die de cliënt toebehoren, achter te houden.

12.

In dezelfde zaak e-mailberichten en telefoons onbeantwoord laten.

13.

In de zaak "nv H./F" sinds vele maanden geen enkele prestatie te hebben verricht ondanks ontvangen provisies van 100,00 EUR en 4.000,00 EUR; minstens, voor zover enige prestatie zou bewezen zijn, de cliënte niet of volstrekt onvoldoende op de hoogte te hebben gehouden.

14.

In de zaak "W./J." het dossier/ de dossiers niet of minstens niet tijdig te hebben overgedragen aan de opvolgende advocaat.

15.

In dezelfde zaak geen afrekening, minstens geen voldoende gedetailleerde en transparante afrekening te hebben overgemaakt aan de cliënte bij de beëindiging van de samenwerking.

16.

Het oneigenlijk gebruik van de derdenrekening in het algemeen voor o.m. het verrichten van privé-uitgaven, vergoedingen aan medewerkers, betalen van sociale zekerheidsbijdragen, afhalingen in contant geld e.d.m.

17.

Niet-naleving van art. 3 en art. 4 van het reglement inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden waarvan de tekst als volgt luidt:

Art. 3:

"De advocaat verzoekt cliënten en derden steeds om uitsluitend op zijn derdenrekening te betalen, behalve wanneer hij zijn cliënt verzoekt om betaling van kosten en ereloon of een voorschot daarop.

Indien de advocaat betaling ontvangt van gelden bestemd voor cliënten of derden, anders dan door de rechtstreekse overschrijving op zijn derdenrekening, stort hij deze gelden onmiddellijk op zijn derdenrekening.”

Art. 4:

“De advocaat maakt de gelden die hij ontvangt en die bestemd zijn voor cliënten of derden binnen de kortste tijdsperiode aan hun bestemming over.”

Voormelde tenlasteleggingen uit de dagvaarding zijn identiek aan de door Stafhouder in zijn nota dd. 21/03/2011 onder de hoofding C weerhouden inbreuken op het tuchtrecht.

De door art. 459 § 1, tweede lid Ger.W. op straffe van nietigheid voorgeschreven wachtermijn van minstens 15 dagen werd gerespecteerd.

De tuchtvervolging is regelmatig ingesteld en is toelaatbaar.

III. BEOORDELING

III. 1. De onderscheiden tenlasteleggingen

III. 1. 1. Tenlastelegging 1

Onder tenlastelegging 1 wordt Mr. X vervolgd om aan eigen berechting te hebben gedaan ter invordering van zijn staat van kosten en erelonen die hij heeft gecompenseerd met gelden die toebehoorden aan de failliete boedel.

Artikel 4, derde lid van het reglement inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden bepaalt uitdrukkelijk dat de advocaat slechts derdengelden kan behouden als ereloon, provisie of terugbetaling van kosten nadat hij de cliënt daarvan schriftelijk in kennis heeft gesteld.

Te dezen deed zich evenwel de bijzonderheid voor dat de cliënt intussen in staat van faillissement was verklaard, zodat samenloop ontstond tussen de schuldeisers.

Door de gelden in te houden, werd deze samenloop doorbroken.

De tenlastelegging 1 is bewezen.

Hoewel de uiteindelijke consequenties niet zo dramatisch waren en de bedragen ook niet spectaculair hoog waren, bewijst de tenlastelegging een nonchalance in hoofde van Mr. X die niet kan aanvaard worden.

Bij uitstek van een advocaat mag worden verwacht dat hij op een rechtmatige wijze handelt.

III. 1. 2. Tenlasteleggingen 2 en 4

Onder de tenlasteleggingen 2 en 4 wordt Mr. X vervolgd voor de oprichting van een onregelmatig samenwerkingsverband met Mr. G (tenlastelegging 2) en voor het laten optreden van Mr. G als raadsman van dat onregelmatig samenwerkingsverband (tenlastelegging 4).

Artikel 2.10 van het reglement betreffende de samenwerkingsverbanden tussen advocaten en betreffende eenpersoonsvennootschappen van advocaten, zoals goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Orde van Vlaamse Balies op 08/11/2006 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 27/11/2006, voorziet uitdrukkelijk dat de oprichting van een samenwerkingsverband schriftelijk dient te geschieden.

Dat was te dezen niet het geval, zodat tenlastelegging 2 bewezen is.

Het aldus onregelmatig opgerichte samenwerkingsverband was te aanzien als een onregelmatige groepering.

Artikel 3.6 van voormeld reglement van 27/11/2006 voorziet dat een advocaat die in een groepering werkzaam is niet als raadsman van één van de leden van die groepering kan optreden.

Ook tenlastelegging 4 is dus bewezen.

Het niet naleven van reglementen van de Orde van Vlaamse Balies, die tussen advocaten als wet gelden, is een ernstige deontologische inbreuk.

III. 1. 3. Tenlastelegging 3

Onder tenlastelegging 3 wordt Mr. X vervolgd om voor de Vrederechter van het tweede kanton te ... een procedure te hebben opgestart tegen zijn cliënt M om terugvordering te eisen van een door hem, zonder dat u hiertoe mandaat had of dat hiervoor een aanleiding of reden bestond, voorgeschoten afkorting in een zaak die u eerder voor die cliënt behandeld had.

De feitelikheden, voorwerp van deze tenlastelegging, worden door Mr. X niet betwist.

De Tuchtraad is evenwel van oordeel dat deze feitelikheden, hoewel zij zich inderdaad hebben voorgedaan zoals geschetst, geen tuchtrechtelijk vergrijp uitmaken, zodat de tenlastelegging 3 niet bewezen is en Mr. X ervan moet worden vrijgesproken.

III. 1. 4. Tenlasteleggingen 5 tot 9

Onder tenlasteleggingen 5 tot 9 wordt Mr. X ten laste gelegd dat hij in de zaak "A./B."

- bij het advies dat hij vroeg aan de stafhouder informatie te hebben verzwegen (tenlastelegging 5) ;

- goederen in ontvangst te hebben genomen en gehouden, waarvan duidelijk was dat het om verdachte goederen ging of kon gaan (tenlastelegging 6) ;
- niet onmiddellijk heeft teruggetrokken nadat duidelijk werd dat zijn onafhankelijkheid in het gedrang kwam doordat verdachte goederen in zijn bezit waren (tenlastelegging 7) ;
- de bewuste goederen met groot vertoon op het secretariaat van de stafhouder te hebben gedeponereerd in plaats van ze ter beschikking te stellen van de gerechtelijke overheden (tenlastelegging 8);
- geen gevolg te hebben gegeven aan het bevel van de stafhouder deze goederen terug op te halen op het secretariaat van de orde (tenlastelegging 9) ;

a.

Mr. X heeft de Stafhouder van zijn balie aangeschreven bij brief van 27/11/2009 (stuk 1, subdossier S10334) met vraag welke houding als advocaat hij dient aan te nemen ten aanzien van goederen die zijn cliënte op zijn kantoor had gedeponereerd.

Uit de navolgende stukken van tuchtdossier, onder meer uit bijlage 3 aan stuk 3 van hetzelfde subdossier, blijkt dat de tegenstrever van mr. X reeds bij brief van 12/10/2009 aan Mr. X meedeelde dat het - minstens in de perceptie van de cliënte van deze tegenstrever - om gestolen goederen gaat.

Uit bijlage 5, gehecht aan datzelfde stuk, blijkt dat ter zake een procedure hangende was voor de Rechtbank van koophandel te Brugge, afdeling Brugge, daar gekend onder rolnummer A/01893/08 en aanhangig gemaakt door de cliënte van Mr. X bij dagvaarding van 8/10/2009.

Zelfs in de veronderstelling dat het tot de taak van de stafhouder zou behoren om aan advocaten advies te verstrekken hoe zij precies dienen te handelen in een gerechtelijke procedure, staat vast dat de brief van X van 27/11/2009 een onvolledig relaas bevatte en er dus zelfs mogelijk op gericht was een advies van de stafhouder uit te lokken dat zou worden gegeven zonder kennis van alle elementen van het dossier, minstens een dergelijk gevolg had kunnen hebben.

De tenlastelegging 5 is dus bewezen.

b.

De tenlasteleggingen 6 en 7 zijn naar het oordeel van de Tuchtraad niet bewezen.

Het dossier leert dat Mr. X geconfronteerd werd met een daad van zijn cliënte en niet goed wist wat hij met deze afgezette goederen diende aan te vangen.

Het ganse dossier toont aan dat de uiteindelijk aan deze goederen te geven bestemming ook niet zo evident te achterhalen was, aangezien de goederen uiteindelijk pas - en na lang aandringen en heen weer schrijven - op 01/07/2010 werden opgehaald door de diensten van het parket (stuk 21 van het subdossier S10334).

Uit de stukken van het dossier blijkt evenmin dat de onafhankelijkheid van Mr. X in het gedrang kwam doordat zijn cliënte - klaarblijkelijk ongewild - goederen op zijn kantoor heeft afgezet.

De advocaat is evident niet verantwoordelijk voor de daden van zijn cliënt.

c.

Waar een advocaat niet verantwoordelijk kan worden gesteld voor de onbezonnen handeling van zijn cliënte om ongevraagd goederen op het kantoor van zijn advocaat af te zetten, geldt dat natuurlijk niet voor de advocaat zelf.

De advocaat dient de goederen, die toebehoren aan een (gewezen) cliënte of aan derden, uiteraard niet af te zetten op het secretariaat van de Orde.

Het secretariaat van de Orde is geen opslagruimte voor goederen waar de advocaat geen blijf mee weet.

Mr. X heeft ter zitting betwist dat de afgifte van deze goederen op het secretariaat "met groot misbaar" zou zijn geschied.

"Groot misbaar" is natuurlijk een subjectief begrip doch de omstandigheid dat ze wetens en willens werden gebracht (wat onder meer blijkt uit de omstandigheid dat van één en ander kennelijk proces-verbaal werd opgesteld door een gerechtsdeurwaarder - zie bijlage aan de brief van de stafhouder aan de Voorzitter van de Tuchtraad dd. 19/05/2011)), laat toe aan te nemen dat de goederen toch met enig vertoon op het secretariaat werden afgezet.

De tenlastelegging 8 is bewezen.

De houding van Mr. X strijdt met de waardigheid die van een advocaat mag worden verwacht.

d.

In niet mis te verstane bewoordingen heeft de stafhouder, bij brief van 28/01/2010 (stuk 15 van subdossier S10334), aan Mr. X opdracht gegeven om de door hem op het secretariaat afgezette goederen te komen ophalen.

Hieraan werd nooit gevolg gegeven.

De tenlastelegging 9 is bewezen.

Het is evident dat de weigering om gevolg te geven aan het bevel van de tuchtrechtelijke overste een ernstige miskening uitmaakt van het respect, verschuldigd aan het hoofd van de Orde.

Dergelijke houding is manifest strijdig met de waardigheid van het beroep.

II. 1. 5. Tenlastelegging 10

Onder tenlastelegging 10 wordt Mr. X tuchtrechtelijk vervolgd om geen gevolg te hebben gegeven aan het verzoek van zijn stafhouder om een kopie van de afrekeningsbrief aan de cliënt te laten worden, minstens nagelaten te hebben een dergelijke afrekeningsbrief op te stellen en aan zijn cliënt te sturen.

In het subdossier S10283 heeft de Stafhouder, op klacht van de heer S, aanvankelijk aan Mr. X uitleg gevraagd.

Deze uitleg werd nooit verstrekt.

Uiteindelijk heeft de stafhouder Mr. X, bij brief van 21/12/2009 (stuk 14 - subdossier S10283) gevraagd om een afrekening op te maken en verzocht hem binnen de twee weken te bevestigen het nodige te hebben gedaan.

Op deze brief is geen antwoord gekomen.

Het is pas na de rappelbrief van de stafhouder dd. 05/01/2010 (stuk 15 - subdossier S10283) dat Mr. X antwoordt. In die antwoordbrief van 15/01/2010 (stuk 16 - subdossier S10283) wordt door Mr. X inderdaad melding gemaakte van een opgestelde ereloonstaat doch deze ereloonstaat wordt niet meegedeeld.

In zijn brief van 20/01/2010 (stuk 17 - subdossier S10283) heeft de Stafhouder aan Mr. X niet mis te verstane bewoordingen ("*ik verwacht mededeling van de oorspronkelijke afrekeningsbrief*") bevel gegeven de afrekening voor te leggen.

In zijn brief van 25/01/2010 (stuk 18 - subdossier S10283) houdt Mr. X dan weer voor dat er geen andere afrekeningsbrief is dan de stukken die werden meegedeeld.

In die omstandigheden staat dus vast dat er hetzij nooit een afrekeningsbrief aan de cliënt werd verstuurd hetzij dat deze nooit aan de stafhouder werd meegedeeld.

De tenlastelegging 10 is dus bewezen.

Zowel het opstellen van tijdige, transparante en correcte afrekeningen aan de cliënt als het onverwijld gevolg geven aan bevelen van de stafhouder zijn essentieel voor de goede werking en de goede faam van de advocatuur.

II. 1. 6. De tenlasteleggingen 11, 12 en 13

Onder de tenlasteleggingen 11, 12 en 13 wordt Mr. X tuchtrechtelijk vervolgd om

- op onrechtmatige wijze 40.000,00 EUR ontvangen derdengelden die de cliënt toebehoren, achter te houden (tenlastelegging 11) ;
- e-mailberichten en telefoons onbeantwoord laten (tenlastelegging 12) ;
- sinds vele maanden geen enkele prestatie te hebben verricht ondanks ontvangen provisies van 100,00 EUR en 4.000,00 EUR (tenlastelegging 13, eerste onderdeel) ; minstens, voor zover enige prestatie zou bewezen zijn, de cliënte niet of volstrekt onvoldoende op de hoogte te hebben gehouden (tenlastelegging 13, tweede onderdeel).

a.

Het staat vast dat Mr. X reeds op of voor 30/12/2009 een bedrag van 40.000,00 derdengelden ontving namens zijn cliënte NV H. (zie stuk 7 - subdossier S10400). Uit de brief van de klager dd. 01/02/2010 (stuk 1 - subdossier S10400) blijkt zelfs dat dit bedrag reeds op 21/12/2009 zou zijn overgeschreven

Pas op 09/03/2010 werd door Mr. X opdracht gegeven tot het doorstorten van de helft van dit bedrag aan de cliënte.

Het staat derhalve onomstotelijk vast dat Mr. X de gelden, toegekomen op zijn derdenrekening, niet onverwijld heeft doorgestort aan de cliënt, aan wie ze toekwamen.

Artikel 4, eerste lid van het reglement van de Orde van Vlaamse Balies inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden bepaalt nadrukkelijk dat de advocaat de gelden die hij ontvang en die bestemd zijn voor cliënten binnen de korste tijdsperiode overmaakt aan cliënten.

Het staat vast dat dit ter zake niet is gebeurd, zodat de tenlastelegging 11 bewezen is.

De omstandigheid dat mogelijkerwijze nog afrekening dienden te worden opgemaakt aan de cliënte in dit en/of andere dossiers kan misschien wel een verklaring zijn voor één en ander maar zeer zeker geen verschoning.

Zo Mr. X toepassing had willen maken van artikel 4, derde lid van hetzelfde reglement en de gelden geheel of gedeeltelijk had willen inhouden als provisie of ereloon had hij binnen de in het reglement bedoelde korte tijdsperiode moeten handelen en ereloonstaten opstellen.

b.

Het ganse dossier is eigenlijk aan het rollen geraakt door het niet doorstorten van derdengelden (zie tenlastelegging 11), maar ook en vooral doordat Mr. X heeft nagelaten te antwoorden de op herhaalde vragen van zijn cliënte om uitleg.

De tenlastelegging 12 is bewezen.

c.

Uit het dossier en de uitleg die door beide partijen (Mr. X en de klager) wordt vertrekt blijkt afdoende dat er door Mr. X in de loop der jaren wel degelijk prestaties zijn verricht, die de door Mr. X ontvangen provisies zelfs overstijgen.

Het eerste onderdeel van tenlastelegging 13 is dus niet bewezen.

Het tweede onderdeel van tenlastelegging 13 (de cliënt niet of onvoldoende op de hoogte houden) is naar het oordeel van Tuchtraad wel bewezen.

Het verschil met de tenlastelegging 12 is vrij subtiel : tenlastelegging 12 handelt enkel over het materieel beantwoorden van mails terwijl tenlastelegging 13 niet zozeer handelt over het materieel beantwoorden van mails, dan wel over het inhoudelijk verstrekken van informatie over het verloop van de procedure.

Naar het oordeel van de Tuchtraad is de tenlastelegging 13, tweede onderdeel dus verschillend van de tenlastelegging 12.

De informatieplicht van de advocaat naar zijn cliënt is essentieel. Met de communicatiemiddelen die in de 21ste eeuw voorhanden zijn mag van een advocaat worden verwacht dat hij zijn cliënt (diligent en binnen redelijke termijn) informeert over het verloop van zijn dossier.

Dat geldt *a fortiori* wanneer de cliënt herhaaldelijk, zoals te dezen, om deze informatie vraagt.

II. 1. 7. De tenlasteleggingen 14 en 15

De tenlasteleggingen 14 en 15 hebben betrekking op het subdossier S10408, waarbij Mr. X wordt ten laste gelegd :

- dat hij het dossier niet tijdig aan de opvolgende advocaat heeft overgemaakt
- dat hij geen afrekening, minstens geen voldoende gedetailleerde en transparante afrekening te hebben overgemaakt aan de cliënte bij het beëindigen van de samenwerking

a.

Mevrouw W beklagt er zich over dat Mr. X het door Mr. N, als opvolgende advocaat, opgevraagde dossier niet wordt overhandigd.

Uit de stukken van het dossier blijkt weliswaar niet wanneer het dossier werd opgevraagd door Mr. N, maar er mag worden aangenomen dat deze vraag zich toch enige tijd situeert voor de email van mevrouw W dd. 08/02/2010 (stuk 1 - subdossier S10408).

De stafhouder heeft, bij brief van 10/02/2011 (stuk 3 - subdossier S10408), aan Mr. X bevel gegeven om het dossier in kwestie onverwijld over te maken aan de opvolgende advocaat, met verzoek om daarvan per kerende het bewijs te willen overmaken.

Mr. X heeft dat bewijs nooit aan de stafhouder overgemaakt doch uit de brief van de opvolgende advocaat dd. 05/03/2011 (stuk 12 - subdossier S10408) blijkt dat het dossier pas werd overgemaakt op of rond 03/03/2011.

De tenlastelegging 14 is dus bewezen.

De houding van Mr. X is strijdig met artikel 1 van het reglement inzake opvolging van de Orde van Vlaamse Balies dd. 03/11/2004.

Het niet naleven van reglementen van de Orde van Vlaamse Balies, die tussen advocaten als wet gelden, is op zich reeds een ernstige deontologische inbreuk.

De houding van Mr X is overigens, ook afgezien van het bestaan van enige reglementering, laakbaar.

Wanneer advocaten, die worden opgevolgd, stelselmatig zouden weigeren over te gaan tot afgifte van dossiers, zou dit leiden tot een vloedgolf van gerechtelijke procedures teneinde de afgifte van het dossier te bekomen, al dan niet onder oplegging van een dwangsom.

Het hoeft geen betoog dat dergelijke procedures bijzonder schadelijk zouden zijn voor het imago van de advocatuur.

Het spoedig overmaken van dossiers aan de opvolgende confraters is immers een essentieel kenmerk van de deontologie tussen de advocaten.

Bedoelde deontologische regel behoedt de cliënt ten andere ook voor schade (door tijdverlies) ingevolge zijn keuze een andere raadsman te raadplegen.

De tuchtoverheid van de advocaat dient erop toe te zien dat de belangen van de rechtszoekende niet worden geschaad door de weigering van de advocaat het dossier over te maken.

b.

Na afgifte van het dossier ontspint zich tussen mevrouw W en Mr. X een discussie met betrekking tot de afrekening in dat dossier, waarbij de discussie zich lijkt toe te spitsen op de waarborgsom die destijds werd betaald in het kader van een gerechtelijk onderzoek.

Niettegenstaande de Stafhouder reeds op 12/04/2010 (stuk 17 - subdossier S10408) de nodige opheldering heeft gevraagd aan mr. X, heeft het tot 17/11/2011 geduurd eer Mr. X deze uitleg verstrekt aan de stafhouder (stuk 36 - subdossier S10408).

Inhoudelijk lijkt de problematiek evident : de destijds door mevrouw W betaalde provisie van 600 EUR werd slechts gedeeltelijk aangewend ter betaling van de borgsom van 350 EUR en het saldo van 250 EUR werd geboekt (en correct verrekend) als provisie.

De cliënt heeft evenwel recht op uitleg en een transparante afrekening.

Het staat vast dat deze niet, minstens niet tijdig is gegeven.

De tenlastelegging 15 is bewezen.

II. 1. 8. De tenlasteleggingen 16 en 17

Beide tenlasteleggingen betreffen de derdenrekening van Mr. X.

Onder tenlastelegging 16 wordt mr. X vervolgd voor het oneigenlijk gebruik van de derdenrekening, terwijl hij onder tenlastelegging 17 vervolgd wordt voor een inbreuk op de artikelen 3 en 4 van het reglement van de Orde van Vlaamse Balies inzake de verhandeling van gelden van cliënten of derden.

a.

Uit de steekproef die werd uitgevoerd door de door Stafhouder aangestelde onderzoekers (zie lijst als bijlage aan stuk 7 - subdossier DR) blijkt dat talloze professionele of private betalingen werden verricht (gaande van verzekeringen, over sociale bijdragen, baliebijdrage, betaling aan medewerkers tot telefoonfactuur en tijdschriften).

De tenlastelegging 16 is dus bewezen.

b.

De tenlastelegging 17 is natuurlijk het logische gevolg van tenlastelegging 16.

Een advocaat die met gelden van cliënten of derden private of professionele uitgaven doet, wordt natuurlijk geconfronteerd met een derdenrekening die onvoldoende geprovisioneerd is om deze cliënten en derden tijdig en correct in het bezit te stellen van de hen toekomende fondsen.

De derdenrekening is een financiële rekening die virtueel steeds een saldo van 0,00 EUR moet vertonen : alles wat op deze derdenrekening wordt gestort, moet onverwijld worden doorgestort naar diegene die er recht op heeft (de derde, de cliënt of, in voorkomend geval, de ereloonrekening van de advocaat).

Alleen zo zijn de fondsen van de derden en cliënten behoorlijk beschermd en wordt een daadwerkelijke controle door de tuchtverheid mogelijk.

II. 2. De bestraffing

a.

De Tuchtraad stelt vast dat er in hoofde van Mr. X een verregaande onverschilligheid bestaat in zijn houding tegenover de deontologische regels.

Nochtans dient mr. X te beseffen dat het precies deze deontologische regels (en beperkingen) zijn die toelaten dat de advocaat zijn beroepsactiviteit op een behoorlijke wijze uitoefent.

Waar de tenlasteleggingen 1 tot 15, voor zover bewezen, op zich staand stuk voor stuk geen enorme inbreuken op de deontologie vormen, is dat wel het geval voor het geheel van deze inbreuken.

Uit al deze verschillende tenlasteleggingen blijkt, zoals hierboven aangetoond, steeds een verregaande slordigheid van Mr. X, om zijn cliënten te informeren, om dossiers over te maken, om gevolg te geven aan verzoeken van zijn stafhouder, om zich te conformeren aan de reglementen van de Orde van Vlaamse Balies, ...

Dergelijke houding is nadelig voor het imago van gans de advocatuur en kan dus geenszins worden getolereerd.

b.

De Tuchtraad tilt bovendien zeer zwaar aan de bewezen verklaarde tenlasteleggingen 16 en 17.

Het afwenden van derdengelden voor de betaling van private schulden is een van de zwaarste deontologische inbreuken.

Naast een schending van het ter zake geldende reglement gaat het om een inbreuk op de drie belangrijke en fundamentele beginselen, die een advocaat steeds in acht dient te nemen, te weten de waardigheid, de rechtschapenheid en kiesheid.

De Tuchtraad houdt, bij het opleggen van de bestraffing, ook rekening met het feit dat 6 maanden na het opstarten van het tuchtonderzoek, door Mr. X opnieuw voor meer dan 15.000 EUR private opnames van de derdenrekening zijn geschied (stuk 132 - dossier DR).

c.

Anderzijds is ter zitting van de Tuchtraad van 08/06/2011 door de verdediging uiteengezet dat Mr. X zich in de zomer van 2010 residentieel heeft laten behandelen voor een medisch probleem, dat intussen kennelijk zou verholpen zijn.

De Tuchtraad stelt ook vast dat het met instemming van Mr. X ingestelde systeem van dubbele handtekeningbevoegdheid op zijn derdenrekening tot op heden naar behoren functioneert.

d.

Uit de behandeling ter zitting is gebleken dat Mr. X nooit eerder tuchtrechtelijk werd veroordeeld.

e.

Uit de stukken van het dossier en de behandeling ter zitting is gebleken dat de toestand in verband met de derdenrekening intussen geregulariseerd werd, in die zin dat - althans voor zover de Tuchtraad kon nagaan - geen derdengelden meer vermengd zijn met het privévermogen van Mr. X.

f.

Mr. X dient in te zien dat de bewezen verklaarde tenlastelegging stuk voor stuk en, vooral, in hun geheel genomen een zeer ernstige aantasting vormen van beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid.

Het is dus nodig om een schorsing op te leggen.

Teneinde te vermijden dat de werking van het kantoor van Mr. X verder in het gedrang komt, acht de Tuchtraad het passend om deze straf, bij toepassing van artikel 460, voorlaatste lid Ger.W. voor het grootste gedeelte uit te stellen voor een termijn van drie jaar.

De Tuchtraad is van oordeel dat aan deze gunst van het uitstel twee bijzondere voorwaarden moeten worden gekoppeld, te weten :

1. zich voor de verrichtingen op zijn derdenrekening voor een periode van twee jaar volgend op het kracht van gewijsde krijgen van deze beslissing laten bijstaan voor het uitvoeren van verrichtingen op zijn derdenrekening door een door de stafhouder, in overleg met Mr. X, aangeduide advocaat ;
2. voor een periode van twee jaar volgend op het kracht van gewijsde krijgen van deze beslissing om de zes maanden en voor het eerst op 31/08/2011 aan de stafhouder het laatste rekeninguittreksel van zijn derdenrekening overmaken met integrale verantwoording van de bedragen die nog niet naar derden werden doorgestort ;

Deze voorwaarden zijn van aard om een garantie te bieden dat de problematiek, inzonderheid deze van derdengelden, zich niet opnieuw manifesteert.

Door de gunst van het uitstel wordt aan Mr. X een allerlaatste kans geboden om zich te conformeren aan de tussen advocaten geldende deontologische regels.

III. De kosten

De Stafhouder heeft een kostenstaat ingediend voor 1.760,50 EUR.

Deze kosten staan alle in oorzakelijk verband met de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

OM DEZE REDENEN, DE TUCHTRAAD,

beslissend **in eerste aanleg** en **op tegenspraak**

- > Gelet op art. 457 bis Ger.W. met betrekking tot het taalgebruik in tuchtprocedures,
- > Verklaart de tuchtvervolgning toelaatbaar.
- > Verklaart de tenlasteleggingen 3, 6, 7 en 13 (eerste onderdeel) niet bewezen en spreekt Mr. X ervan vrij.
- > Verklaart de tenlasteleggingen 1, 2, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13 (tweede onderdeel), 14, 15, 16 en 17 bewezen.
- > Veroordeelt Mr. X tot de tuchtstraf van de **schorsing** voor een periode van **drie maanden**.
- > Zegt evenwel voor recht dat de **uitvoering van het gedeelte** van de uitgesproken schorsing **dat de 15 kalenderdagen overschrijdt zal worden uitgesteld** onder de navolgende **bijzondere voorwaarden** :
 1. zich voor de verrichtingen op zijn derdenrekening voor een periode van twee jaar volgend op het kracht van gewijsde krijgen van deze beslissing laten bijstaan voor het uitvoeren van verrichtingen op zijn derdenrekening door een door de stafhouder, in overleg met Mr. X, aangeduide advocaat ;
 2. voor een periode van twee jaar volgend op het kracht van gewijsde krijgen van deze beslissing om de zes maanden en voor het eerst op 31/08/2011 aan de stafhouder het laatste rekeninguittreksel van zijn derdenrekening overmaken met integrale verantwoording van de bedragen die nog niet naar derden werden doorgestort ;
- > Begroot de kosten op 1760,50 EUR en legt deze, in toepassing van artikel 460, laatste lid Ger.W., ten laste van Mr. X.

Hebben de zaak gehoord, erover beraadslaagd en zijn aanwezig bij de uitspraak in openbare zitting van 13 juli 2011:

- stafhouder Jean-Pierre Westerlinck, advocaat balie Dendermonde, voorzitter van de tweede kamer;
- meester Philippe Ghysbrecht, advocaat balie Dendermonde, assessor;
- stafhouder Fernand George, advocaat balie Veurne, assessor;
- meester Filip Mertens, advocaat balie Gent, assessor;
- meester Karien Loontjens, advocaat balie Kortrijk, assessor.

Was aanwezig bij de behandeling en is aanwezig bij de uitspraak:

- meester Tom De Sutter, advocaat balie Gent, secretaris van de tuchtraad.

Jean-Pierre Westerlinck
voorzitter

Philippe Ghysbrecht
assessor

Fernand George
assessor

Filip Mertens
assessor

Karien Loontjens
assessor

Tom De Sutter
secretaris